

תת"ע 2994/10/19 - מדינת ישראל נגד עלי עבדאללה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2994-10-19 מדינת ישראל נ' עלי עבדאללה
תיק חיצוני: 10154131584

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עלי עבדאללה

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם ביום 1.3.20.

הנאשם נדון בהיעדרו לאחר שלא התייצב לדיון, ואשר נקבע בנוכחות בא כוחו.

לטענת הנאשם, בא-כוחו שגה ברישום התאריך ביומן, הייצוג על ידו לא עודכן בנט-המשפט ועוד הוסיף וטען כי בא-כוחו היה חולה ביום הדיון. ולכן לא התייצב לדיון.

המשיבה מתנגדת לבקשה ומדגישה כי ב"כ הנאשם נכח במועד בו נקבע מועד הדיון הנדחה ובאחריותו היה להתייצב למועד הנדחה, ג אם לא עודכן הייצוג בנט המשפט.

דין והכרעה

לאחר שעייתי בבקשה ובנספחיה כמו גם בשאר מסמכי התיק, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446/14 ריאד אסדי (26.3.14) ור' לאחרונה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18- להלן: "עניין סאלם")].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת

ישראל [2.10.13].

הדברים נכונים גם אם לא עודכן הייצוג במערכת נט המשפט, שכן ב"כ הנאשם היה באולם בית המשפט בעת שנקבע הדיון.

בנוסף, אישור המחלה שצורף לבקשה הוצא ביום 3.3.20, יומיים לאחר הדיון (ויום לאחר שב"כ המבקש ערך בירור במזכירות ולמד כי הנאשם נדון בהיעדרו), אינו מפרט מה המחלה בה לקה הנאשם ולכן לא ניתן לבחון האם זו הצדיקה היעדרותו מהדיון. בנוסף, על אישור המחלה מצוין במפורש כי "אישור זה אינו בתוקף עבור מוסדות משפטיים...".

כמו כן אציין כי טענה בדבר היעדרות עקב מחלה הינה טענה עובדתית אשר יש לתמוך אותה באמצעות תצהיר (ר' לדוגמא רע"פ 1771/19 ליאור עבדי [11.7.19]). לבקשה שבנדון לא צורף תצהיר ולא הובהר מדוע לא התבקשה דחיית הדיון.

מעבר לדרוש אוסיף כי אישור המחלה אף אינו מתיישב עם האמור בבקשה, שכן ב"כ הנאשם טוען שביום 2.3.20 ניגש למזכירות בית המשפט לברר אודות התיק, למרות שאישור המחלה הינו מיום 1.3.20 ועד ליום 4.3.20. הוזה אומר, גם ביום זה אמור היה הנאשם להיות במנוחה.

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

מארח והנאשם אינו מעלה כל טענה מהותית באשר לאשמתו, גם העילה השניה לביטול פסק הדין (חשש מעיוות דין), אינה מתקיימת.

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו, ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תש"פ, 19 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.